

Toespraak bij de uitreiking van de Gouden Dijsselbloem 2012

Geachte aanwezigen, meneer Slagter, collega's en andere belangstellenden.

De leden van LIA hebben eind 2012 met grote meerderheid gekozen voor de heer Slagter. De voorzitter van de VO-raad werd voor de Gouden Dijsselbloem genomineerd door LIA-lid Johan van Dongen en liet vanaf het begin van de stemming de twee andere genomineerden ver achter zich.

Met name voor oud-minister van Onderwijs Marja van Bijsterveldt betekent dit waarschijnlijk dat haar kans om de prijs voor de derde keer in de wacht te slepen voltooid verleden tijd is. Gelukkig heeft ze in mevrouw Bussemaker en de heer Dekker waardige opvolgers.

Minister Bussemaker reageerde bijvoorbeeld onlangs nog verontrust op recente cijfers waaruit bleek dat van de jongeren die met een lerarenopleiding beginnen, uiteindelijk slechts 28 procent voor de klas komt te staan. Ze wil de oplopende tekorten aan leraren binnen het voortgezet onderwijs tegengaan en naast het recruterende van nieuwe studenten voor de lerarenopleidingen daarom ook meer aandacht besteden aan het vasthouden van de reeds studerende groep. Jammer dat ze daarbij maar niet wil luisteren naar de mening van leraren. Een blik op de LIA-site zou wonderen kunnen doen voor haar.

Staatsecretaris Dekker is er op zijn beurt voor verantwoordelijk dat de voor deze bijeenkomst vandaag uitgenodigde politici hier nu niet kunnen zijn. Er wordt op dit moment in de Tweede Kamer namelijk gedebatteerd over zijn uitspraken over het gebruik van de CITO-scores. Hij gaat daarbij volledig voorbij aan de mening van de mensen voor de klas. Ik kom verder in mijn betoog nog terug op de woorden van de heer Dekker.

Met dit alles zijn de minister en de staatssecretaris in de eerste maanden van hun nieuwe baan in ieder geval lekker bezig, zullen we maar zeggen. We verheugen ons nu al op de vlamme strijd om de Gouden Dijsselbloem 2013.

Maar nu terug naar de uitreiking van vandaag, met een verkorte weergave van het juryrapport.

1. Leraren verwijten de heer Slagter begin 2012 op de valreep met zijn VO-raad een rampzalige cao voor het voortgezet onderwijs te hebben afgesloten met twee bonden die niet representatief zijn voor de leraren in het voortgezet onderwijs.
2. Leraren verwijten de heer Slagter ook de wetswijziging onderwijstijd in woorden af te wijzen, maar in daden grotendeels gewoon uit te voeren en de mening van de leraren daarbij geheel terzijde te hebben geschoven.
3. Ook het afgesloten Bestuursakkoord tussen de VO-raad en OC&W dat voor nog meer werkdruk bij leraren zorgt, wordt de heer Slagter en zijn VO-raad niet in dank afgenomen. Er wordt steeds meer van leraren gevraagd en steeds minder voor leraren gefaciliteerd. Een doodlopende weg.

Na enkele jaren net naast de prijs te hebben gegrepen, is de grote verdediger van de schoolbesturen en hun lumpsum nu eindelijk in de prijzen gevallen. Sjoerd Slagter verdient de prijs wat LIA betreft voor de volle honderd procent. En met hem natuurlijk de VO-raad zelf.

De VO-raad noemt zichzelf een sectorraad. Dat suggereert dat er wordt opgekomen voor de sector voortgezet onderwijs. Niets is echter minder waar. We hebben hier gewoon te maken met een belangenbehartiger van de werkgevers in het voortgezet onderwijs.

Nooit heeft de VO-raad zich geschaard aan de zijde van de werknemers, nooit is de VO-raad zij aan zij met de mensen voor de klas tegen het paternalisme van de overheid opgestaan, nooit wilde de VO-raad echt opkomen voor de kwaliteit van ons onderwijs.

De lumpsum was heilig, de nullijn onvermijdelijk, de verborgen bezuinigingen en daardoor steeds hogere werkdruk jammer voor de leraar. Want de VO-raad is met handen gebonden. Zegt de VO-raad. In werkelijkheid geniet de VO-raad van de macht. Het beleid van de VO-raad is een schoolvoorbeeld van alles wat nooit meer mocht gebeuren volgens de commissie Dijsselbloem.

En hoe staat het er nu voor, in 2013?

Ook in 2013 gaat de VO-raad weer op de bekende weg verder. Een cao op hoofdlijnen, we leggen niets meer vast, werkgever en werknemer komen er onderling wel uit. Als grote mensen. De werkdruk van de leraar valt best mee.

27 lessen per week, bomvolle klassen? Ach, vroeger (.....) gaf de VO-raad-voorzitter zelf 29 lessen per week. Op zijn gemak. Met twee vingers in de neus. Heeft hij me zelf gezegd. Daarom is het niet meer van deze tijd om oudere leraren enige werkdrukverlichting te bieden door middel van de BAPO.

Oneerlijk voor jongeren bovendien, die BAPO, zegt de voorzitter.

Maar ik zeg u, voorzitter, ook die jongeren worden vanzelf oudere leraren en we moeten alles op alles zetten om ook voor hen de werkdruk dan redelijk en behapbaar te houden. We willen ze niet kwijt. We moeten goed voor de werknemers zorgen. Goede werkgevers zijn. LIA wil van BAPO (Bevordering ArbeidsParticipatie Ouderen) naar BAPAL (Behoud ArbeidsParticipatie Alle Leraren).

20 lessen per week voor iedere leraar. Tijd voor kwaliteit. Vorige week riep de heer Slagter op het congres van de VO-raad nog op tot dwarsdenken, heb ik gehoord. Hier krijgt hij een koekje van eigen deeg van dwarsligger LIA. Graag gedaan, meneer Slagter.

En dan van de BAPO nog even terug naar het CITO en de woorden van de staatssecretaris.

Staatssecretaris Dekker van OC&W zei afgelopen zondag in het programma Buitenhof, dat ouders recht hebben op openheid en informatie over de CITO-scores van scholen.

Ik vraag u nu voor de zoveelste keer, meneer Slagter: waarom hebben ouders eigenlijk geen recht op informatie over de onbevoegd gegeven lessen op de school van hun kinderen?

Waarom blijft deze indicator en mede-oorzaak van de achterblijvende onderwijskwaliteit toch zo in de mist hangen? Waarom mogen Nederlandse ouders niet weten welke gevolgen het falende beleid van de politiek en de aan het pluche hangende werkgevers heeft voor hun kinderen?

Waarom, waarom, waarom.

Meneer Slagter, binnenkort gaat u stoppen met uw werk als voorzitter van de VO-raad. Ik vraag u om een laatste goede daad voor het onderwijs, een laatste dienst aan les, leerling en leraar. Maak samen met de mensen voor de klas een vuist richting politiek. Zeg: genoeg is genoeg.

Laat de politiek verantwoordelijken hun mooie praatjes inslikken, laat ze ophouden met window-dressing met projecten als Eerst De Klas, maak een eind aan hun onwetende betutteling en onderwaardering van de mensen die nu al voor de klas staan.

Niemand hoeft met leraren te willen trouwen, leraren hoeven niet sexy gevonden te worden, niemand hoeft te zeggen dat leraren geld niet belangrijk vinden, niemand hoeft leraren ook maar ergens van te beschuldigen. En zeker niet onder het mom van waardering voor de leraar.

Meneer Slagter, voorzitter van de Voortgezet Onderwijs Raad, als u wilt dat het echt wat wordt met de onderwijskwaliteit van Nederland, dan zult u leraren in staat moeten stellen goede lessen te geven.

Zorg voor bevoegde leraren en faciliteer hen in tijd, geld en autonomie. Dan zorgen wij voor die kwaliteit. Want wij zijn de professionals en niemand anders.

En, o ja, tot slot, voor ik het vergeet: waar blijft de nieuwe, oude cao?

Mijnheer Slagter, ik feliciteer u met de Gouden Dijsselbloem 2012.

Dank voor uw aandacht.

Peter Althuisen
Voorzitter Leraren in Actie
21 maart 2013